

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3767/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбене задруге „МИН“ из Ниша, коју заступа Милан Петровић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Иветић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2317/19 од 02.07.2020. године, у седници већа одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 2317/19 од 02.07.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 5727/18 од 28.02.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да се тужба сматра повученом. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 2317/19 од 02.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење Основног суда у Нишу П 5727/18 од 28.02.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је, погрешно се позивајући на члан 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Решењем Апелационог суда у Нишу РЗ 103/2021 од 07.07.2021. године није дозвољено одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2317/19 од 02.07.2020. године.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. и члана 412. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11), а у вези члана 23. став 3.

Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.08.2010. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 501.000,00 динара. Правноснажно другостепено решење које се побија ревизијом донето је 02.07.2020. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП.

Према члану 412. ЗПП странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен (став 1.). Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.). У поступку поводом ревизије против решења сходно ће се примењивати одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 5.).

У конкретном случају ради се о поступку у којем вредност предмета спора од 501.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, због чега по оцени Врховног касационог суда ни ревизија тужиоца изјављена против решења другостепеног суда, којим је потврђено решење првостепеног суда којим се тужба сматра повученом није дозвољена, јер у овом случају ревизија не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде, сагласно члану 412. став 2. ЗПП.

Нема места одлучивању о тужиочевој ревизији ни на основу члана 395. ЗПП-а, јер такво одлучивање није предложио Апелациони суд у Нишу.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић